

taneet itsensä siinä, että ovat sekatyöläisten kustannuksella isännistön kanssa sopineet ammattilaisten palkkataksissa. Täten näistä unionista onkin muodostunut vankimmat tuet, mitä kapitalistiluokka olisi mitenkään muuten työväestön keskuuteen voinut itselleen saada.

Teollisuusunio, joka järjestää kaikki työläiset heidän työkaluunsa katsomatta kullakin alalla yhteen unioniin, on se ainoa toivo, johon työväenluokka voi turvautua ja johon sen täytyy ennemmin tai myöhemmin turvautua. Kapitalistiset yhtymät, sikäli kuin kilpailun pakosta joutuvat keskittymään, tulevat yhä kykenevimiksi uudistamaan kiinteän pääoman muodossa, olevan teollisuuskoneistonsa, vaikka koko teollisuuksia myöten ja asettamaan tilalle

uusja parempia koneistoja. Ennen aikaan ei pienemmät pääomat voineet näin nopeasti tuotantokoneistoa kehittää, heidän piti yrittää koneistoon sijoitetusta pääomasta ulos kaikki, mikä suinkuin oli mahdollista. Nyt ovat asiat toisin. Esim. Ford tehtaitaan uudistaessa, käytti satakunta miljoonaa dollaria. Sellaista summaa ei ollut kokonaisuudessaankaan ennen aikaisilla yhtymillä.

Nämä seikat osoittavat, miten työväestön asema käy tukalammaksi ja nopeasti kehittyvä asteelle, jossa sen täytyy hyväksyä itselleen teollisuusunionismin järjestämis- ja taistelutavat, välttyäkseen miljoonittain vaipumasta epätoivoon.

Ammattiunio--Luokkasovinnon Väline

Kirj. A.

SEURATESSAAN tämän maan ammattiunionistisen liikkeen rappeutumiskehitystä, voi melkein kuka tahansa selvästi havaita, että tuosta liikkeestä on tullut ilmeinen kapitalistiluokan suosikki. Missään viimeisimmässä edesottamisessaan ei American Federation of Laborin taholta ole vahingossakaan osoitettu, että tuo liitto mitenkään haluaisi vastustaa yhäti kasvavaa työläisten riistämistä. Milloin tahansa sen riveissä olevat ammattilaiset ovat viime vuosina esittäneet palkkylennysvaatimuksia, ovat ne aina perustellut sille ajatukselle, että union kautta voidaan taata työnantajalle suurempi voitto työläisten työstä.

Tämänlaista politiikkaansa ei virallinen A. F. of Labor enään yritäkään salata, vaan esiintyy se sillä julkisesti kuin olisi muka täydestä sydämestään sen kautta työväestön tilaa parantamassa. Luokkasovinto on ensimmäinen ehto, jonka se vaatii jäsenistöltään silloin kun se lähtee yrittämään jonkun alan työmaata n. k. union työmaaksi. Union ylempät virkailijat pitävät yhteisiä neuvotteluja työnantajien kanssa ennen työläisten unioniin ottamista ja työläisille ilmaistaan, että heidän unioniin liittyttyään tulee kaikista asioista, jotka tuotannon tehoa auttavat, tiedottaa työn-

antajalle ja siten yhteisesti toimien voi liike maksaa union palkkoja. Tämä sama ilmiö on havaittavissa jokaisella alalla, missä A. F. of Labor on työläisiä järjestänyt tai missä työläiset ovat pitemmänkin aikaa siihen kuulleet.

Mutta vaikka ammattiunionit täten ovat ottaneet Yhdysvalloissa n. k. yhtiöunionioiden tehtävät ja paikan, siten saaden saman suosion työnantajilta kuin yhtiöunionillekin kuuluu, on vielä muka luokkataistelun tunnustaviakin liikkeitä, joiden taholta uskotetaan tätä työnantajien etua valvovien johtajien menettelyä vastaan kapinaan nousseille työläisille, että he tekevät väärin, jos puhuvatkaan teollisuusunion puolesta. Nämä työnantajien aseiksi ryhtyneet ammattiunionit voidaan muka tiukan tullen saada palvelemaan työläisten etuja, kun niissä vain jatkuvasti ollaan ja niitä pidetään eheinä.

Eikä yksin tässä maassa, mutta sama ilmiö alkaa näkyä jo kaikissa maissa. Missä työnantajat eivät voi olemassa olevien ammattiunionioiden kautta työläisiään sitoa ehdottomaan orjuuteen ja siten union kautta lisätä riistoa, siellä yritetään yhtiöunioita. Niin tehtiin Yhdysvalloissakin vielä muutamia vuosia sitten, mutta kun on tultu huomaamaan, että

ammattiunioista saadaan vielä parempia yhtiöiden aseita, on yhtiöunionismin kuume tässä maassa laskenut ja siitä puhutaan nyt enään kokonaan järjestymättömillä aloilla, eikä enään niillä aloilla, joissa ammattiuniot ovat nimellisestiäkään olemassa.

Englannissa, jossa ammattiunioiden jäsenistö on kautta aikojen osoittanut selvenpää katsomusta työn ja pääoman välisissä asioissa kuin Amerikassa, ei unioita ole voitu samassa suhteessa siirtää yhtiöiden palvelukseen jossa kone-teollisuuden kehitys on niiltä pohjaa vienyt. Heikkoinakin ollen ne jatkavat entistä ammattiunionistien tapaa työ- ja palkkataistelussa. Sellaisillakin teollisuuksien aloilla, joissa enään vain kymmenenkin prosenttia työläisistä kuuluu unioliittoon, yrittävät nämä rippeet pitää kiinni totunnaisista käsityksistään. Tästä valaisevana esimerkkinä nähdään kuuluisan Imperial Chemical trustin työläisten toiminta.

Tässä teollisuudessa Englannissa, kuten muissakin maissa, astuttiin sodan aikana ja sen jälkeen pitkiä loikkauksia kone-teollisella alalla, ammattitaidon tarve vähentyen saugen nopeasti. Samalla kertaa näillä työmailla olevat ammattilaisten uniot alkoivat luonnollisesti heikentyä. Ammatiton työväestö ei voinut sulautua ammatillisiin järjestöihin ja jäsenluku niistä väheni jatkuvasti. Samalla kertaa nämä työläiset kuitenkin kohtalaisen selvästi osoittivat kapinallisuutta riiston tehoistuessa. Työnantajille tuli eteen seikkoja, joista heidän olisi ollut päästävä ennenkuin ne kehittyivät uhkaaviksi. Ammatittomat työläiset saattavat perustaa luokkainioita ja silloin lie leikki kaukana.

Niinpä mainitun kemikaalitrustin tehtaissa alettiinkin perustella yhtiöiden unioita niistä työläisistä, jotka olivat teollisuuteen päänsiasa sen koneellistumisen kypsyttyä siirtyneet, kertoo eräs englantilainen unionistien lehti. Näitä yhtiöiden unioliikkeitä nimittää lehti mondismiksi, johtuen kemiakalitrustin päämiehen A. Mond'in nimestä, joka ensiksi yhtiöunioita laitostensa työläisten keskuuteen alkoi perustella. Parhaiten selviää tämän mondismien luonne mainitun lehden julkaisemasta kirjoituksesta, joka käsittelee kyseessä olevien yrittysten menoa.

Kemikaalityöläisten sitominen.

“Viimeisimmässä Imperial Chemical Industries yhtiön osakkeenomistajien kokouksessa,” kirjoitetaan lehdessä, “puhui Sir Mond osakkeen omistajille laitosten menestyksestä, puhuen samana päivänä 900:lle hänen perustamiensa työneuvostojen jäsenille. Nämä työneuvostot ovat osa hänen suurten tehtaistensa uudistetusta järjestelmästä.

“Hän kertoi näille valituille 53,000:n työläisen ‘edustajille’, että tästä lähtien tulevat teollisuusolot Englannissa paranemaan jatkuvasti. Yleiset neuvostot — hänen yhtiöunionsa — tulevat tekemään osansa vaurastumisen edistämiseksi, vakuutteli hän. Tämä kaikki tietysti on lorua, mutta näiden Mondin tehtaisten neuvostojen suhteen sietää tehdä vähän selkoa. Niiden tarkoitus on ‘kehittää yhteisymmärrystä ja yhteistoimintaa työn ja pääoman välillä.’ Toisin sanoen on tarkoitus estää lakot.

“Sir Mond varmasti tarvitsee kipeästäkin sellaista koneistoa. Keskimääräinen palkka hänen yhtiönsä laitoksissa ‘Chemical Workers Heraldin’ mukaan vaihtelee yhdestä shillingistä tunnilta sekatyöläisille — jotka tekevät 56 tunnin viikkoja — kahteenkymmeneen kahdeksaan ja kolmeenkymmeneen shillingiin viikossa naisille!

“Koko mondismi on rakennettu kuristamaan tällaista järjestystä vastaan nousevaa kamppailua. Vain ne työläiset, jotka ovat palvelleet 12 kunkautta, saavat äänestää ja vain ne, jotka ovat viiden vuoden ajan vältäneet työstä erottamisen, kelpaavat neuvoston jäseniksi. Ammattiuniot (joissa on vähemmän kuin 10 pros. trustin työläisistä), voivat lähettää neuvottelevan edustajan neuvostoon, valtaamaan parvea. Mutta istunnossa on vähän toivoa kellään esiintyä yhtiön edustajien tietämättä työläisten puolesta, sillä isännistöllä on sama määrä edustajia kuin työläisilläkin. Sama pitää paikkansa ‘ryhmäneuvostoihin’ nähden, joka muodostuu eri tehtaisten edustajista.

“Näiden ‘ryhmien’ perus ei ole maantieteellinen, vaan ammatillinen, se on, tehtaast, jotka tuottavat samanlaisia tuotteita, kuuluvat samaan ryhmään, olivatpa ne sitten toinen Grangemouthissa ja toinen Derbyssa, tai toinen Leedsissa ja toinen Swanseassa. Tämän jär-

jestelmän tarkoitus on taata, että työläisillä olisi jotain yhteistä keskusteltavana; heidän osastoissaan olevien työtapojen parantaminen ja työn tehoistaminen. Todellinen tarkoitus on estää työläiset toimimasta sen yhden suuren asian hyväksi, joka heillä on kaikilla yhteinen, nimittäin parantaa olosuhteitaan.

“Mondin järjestelmän tarkoituksen teki varsin selväksi Lloyd Robert, Imperial Chemical trustin työläisiä koskevien seikkojen ohjaaja, ollessaan konferenssissa Chemical Workers union sihteri A. Gillianin ja toisten union virkailijain kanssa lokakuulla, 1927.

“Hän sanoi: ‘Kuka työläinen tahansa voi kuulua mihinkä tahansa ammattiunioon haluaa, mutta kellä työläisellä tahansa on sopimista työoloista, voi kääntyä joko union tai työneuvoston puoleen asian korjaamiseksi. Me toivomme voivamme opettaa työläiset tuomaan valituksensa työneuvostolle sovittaviksi ja siten poistamme kaiken ulkopuolisen sekaantumisen’.

“Tällä hän tietysti tarkoitti työläisten unioita. Se oli osoitus siitä kukasta, joita mondismi kasvattaa omalla maaperällään. Ja tämä on järjestelmä, jonka hyväksi vielä työssä olevatkin toimivat tarkoituksella asettaa mondismiin luokkataistelua käyvien unioiden tilalle.”

Darrown Mietteitä Kieltolaista

EPKILEMME ollisiko julkaisumme lukijain joukossa ketään, joka ei olisi kuullut maailman kuuluisan rikosasia-lakimies Clarence Darrown mielipitettä erinäisistä yhteiskunnallisista asioista. Julkaisemme tässä suomennettuna hänen lyhyen väittelykirjoituksensa kieltolaista. Meillä teollisuusunionistina tietysti on eriävät mielipiteet väkijuomista sellaisenaan ja pidämme niitä sopimattomina luokkataisteluun osallistuvalla työväestölle, yhtä hyvin kuin pidämme sopimattomana kaikkea sellaista henkistäkin “juomaa,” joka selvän älyn ja harkintakyvyn huumaa.

Kieltolaki on myönnetty epäonnistuneeksi. Tämä ei kuitenkaan sovi perustaksi sille väitteelle, että se olisi poistettava. Meille ei kuulu lakien laatiminen, eikä niiden poliittista tietä poistaminen. Mutta

itse asiassa siis samaa kuin yhtiöunionismi ja A. F. of Laborin uniot Yhdysvalloissa. Aivan yhtä johdonmukaista olisi lähteä “kommunismiin” lipun alla valtaamaan näitä Mondin neuvostoja työläisten käsiin Englannissa kuin on lähteä valtaamaan “militanttisuuden” lipun alla A. F. of Laborin unioita työläisten käsiin Amerikassa. Vain narrit ja työväen taloudellista liikettä tuntemattomat voivat sellaiseen enään ryhtyä, ellei heillä ole tarkoituksena saavuttaa itselleen ammattiunioiden virkailijain lihavia päiviä. Tämä viimeksi mainittu syy kaikesta päättäen on perustekijänä tämän maan “militanteilla” niissä touhuissa, joita he yrittävät järjestellä milloin kutojien lakkojen yhteyteen, milloin mihinkin A. F. of Laborin osastoon nähden. Sillä kenelläkään, joka vähänkään perusteellisemmin tuntee ammattiunioiden nykyistä tilaa, ei voi olla luottamusta, että niistä milloinkaan voitaisiin kehittää sitä asetta, jolla työväenluokka luokkaisuun riistäjille antaisi.

Edessä on työväenluokan voimien keräämiseksi vain yksi tie ja se on teollisuusunionistien järjestäminen yhteen suureen unioniin siinä muodossa kuin Industrial Workers of the World liitto opettaa ja taistelee käytännöllisessä elämässä.

huomautettakoon, että on olemassa lakeja, kuten esim. määrätty työpäivän pituuslaki, lapsityölaki, alinpalkkalaki, naistyötä koskevia lakeja y.m. Joista läheskään kaikkia eivät työnantajat, vallassa olevat, noudata. Silti emme voi ottaa sellaista kantaa niihin nähden, että ne olisi kumottava, koska niiltä ei noudateta, kuten m.m. Amerikan Kommunistipuolue teki kieltolakin nähden pari vuotta sitten esittämässään vaaliohjelmassa.

Kapitalistisessa järjestelmässä ei milloinkaan mitkään ihmiskunnan kokonaisuutta koskeva laki tule menestymään, koska yhteiskunta jakautuu luokkiin ja ihmiskunnan elämälle välttämättömät tuotannon välineet ovat toisen luokan hallussa. Siksi pä teollisuusunionismi opettaakin, että työtä-